

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošli prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 136.

V Ljubljani, v četrtek 18. junija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. junija.

Plače uradnikov v Trstu

so predmet interpelaciji, katero je poslanec Nabergoj danes izročil poslaniški zbornici in ki se glasi:

Ob začetku sedanjega zasedanja visoke zbornice je gospod poslanec pl. Burgstaller stavil do njega ekscelece gospoda ministerskega predsednika kot vodje ministerstva notranjih zadev nujno vprašanje, če hoče vlada ustreči utemeljenim in opravičenim prošnjam državnih uradnikov vseh činov v Trstu, da bi se jim dovolile jednake aktivitetne priklade, kakor jih imajo državni uradniki na Dunaju.

Na to interpelacijo in na interpelacijo, ki jo je stavil v jednaki zadevi isti gospod poslanec, še do danes nismo dobili nobenega odgovora.

Ko so razmere v Trstu zaradi velike draginje že sedaj bile take, da nikdo, ki jih pozna, ne bi bil mogel odrekati opravičenosti omenjeni prošnji uradnikov, mora se pa priznati od 1. julija, ko se odpravi svobodno pristanišče, povišanje aktivitetnih priklad za nujno potrebo, ki se ne dá več odlašati.

Uradniki kot trošilci ne bodo mogli prenašati povišanja, ki bode v tem trenutku nastopilo. Nekateri predmeti, na pr. petrolej bodo trikrat tako dragi, kakor so sedaj.

Te razmere nujno zahtevajo, da v tej zadevi kaj stori vlada, katera ne sme prezirati nevarnosti preteče tržaškim uradnikom.

Uvažuje vse povedano, vprašajo podpisani njega eksceleco gospoda ministerskega predsednika kot vodjo ministerstva notranjih zadev:

Hoče li njega eksceleca takoj ali vsaj v prvi prihodnji seji naznaniti visoki zbornici, so se li storile vse potrebne naredbe, da se Trst vrstí s 1. dnem julija 1891 v I. razred aktivitetnih priklad?

Omenjati mi je še nujnega predloga, ki ga je danes izročil gorenje-avstrijski poslanec Rammer in v katerem vladi priporoča, da naj preiskuje škodo,

katero je te dni toča napravila v Gorenji Avstriji in naj ljudem pride na pomoč.

Pred sklepom današnje seje izročen je bil tudi vladni predlog, po katerem se dotacija zboljševalnega zaklada za leta 1892, 1893 in 1894 od 500.000 gl. povikšuje na 750.000 gld.

Tudi so se vršile nekatere dopolnilne volitve. Izmed slovenskih in hrvatskih poslancev so bili izvoljeni: V upravni odsek, Robič, Gregorčič, Perič; v študijski odsek Masovčič; v odsek za davek od špirta in žganja Nabergoj; v zdravstveni odsek pa Robič in Bulat. Seja je trajala od 10. ure popoldne do 4. popoldne.

Z Dunaja, 17. junija.

Budgetna razprava.

(Drugi dan.)

V pričetku današnje seje pritrdila je zbornica zakonu, ki dovoljuje vladi pobiranje davkov v mesecu juliju; ob enem je sprejela več resolucij, ki vladi naročajo, da naj preiskuje škodo, katero ste toča in nevihta napravili v raznih deželah in naj dotičnim krajem dovoli primerno podporo. Pri tej priliki oglašali so se poslanci dotičnih dežel in podpirali nasvete budgetnega odseka. Za Šlezijo govoril je Haase, za Gorenjo Avstrijo Rammer, za Češko dr. Lang, za Tirolsko dr. Rapp, za Galicijo Barwinski. Zbornica je bila med to razpravo silno nemirna, enkrat celo živahno vesela. Ko je dal namreč predsednik besedo Rammerju, zdelo se je med vrisem dr. Langu, da je poklical njega. Vstaneta torej oba in začneta govoriti; najprej se oglasi Rammer z bolj visokim glasom: Hohes Haus — visoka zbornica! In precej za njim z debelim glasom dr. Lang ponavlja: Hohes Haus — visoka zbornica! Živahna veselost in glasen smeh se razlega po zbornici in Rammer je moral dolgo čakati, predno je mogel pričeti svoj govor.

Vsled teh resolucij se bo torej zopet nekoliko znižal presežek letošnjega proračuna, kateremu odpade pa tudi še znesek 250.000 gld., ki naj se po

danes izročenem vladnem predlogu izplačajo podonavski parni družbi.

Razpravo o državnem proračunu je danes pričel ministerski predsednik grof Taaffe z govorom, v katerem je pojasnjeval namene prestolnega govora in bistveno ponavljal, kar je govoril v adresnem odseku in kar sem že takrat poročal. Novo je bilo le to, da je posebej pozdravljal levico, rekši, da je vladi v posebno zadosčenje, da se je velika stranka, ki je dozdaj od strani gledala, odločila, dejanjsko udeleževati se parlamentarnega dela. To sodelovanje je vladi jako všeč in on upa, da bode to skupno sodelovanje na korist in blagoslov prebivalcem raznih kronovin in dežel. Poslanci so mirno poslušali besede ministerskega predsednika, ne da bi jih bili pozdravljali z dobro-klici, kateri so bili le pri sklepu semtertje posamezno slišati.

Dva princa.

„Politik“ imela je nedavno dopis z Dunaja, v katerem dopisnikar v proslavo Staročehov pripoveduje, da nekdanja desnica nima več moč, kateri bi se mogli meriti z levičarji, odkar staročeskih poslancev več ni v zbornici. Nasledek temu je, pravi omenjeni poročevalec, da imajo sedaj levičarji veliko besedo. Budgetna razprava priča, da je ta sodba neopravičena; včeraj je bil, kakor priznavajo vsi nepristranski opazovatelji, govor poslanca Šukljeta najboljši, in celo koroški poslanec Kirsechner je bil vsled njega tako prešinjen, da je prišel po končanem govoru k Šukljeju ter se mu predstavil, kakor da bi bil hotel pokazati, da pritrjuje temu, kar je govoril gledé dežele Koroške.

Danes pa sta govorila dva princa, namreč knez Karol Schwarzenberg in knez Liechtenstein, ter zopet pokazala, da je na desni izvrstnih močij, ki se morejo slobodno meriti z najveljavnejšimi poslanci na levi. Knez Schwarzenberg je pretresal razne stranke v državnem zboru in preiskoval vprašanje, ali bode vladi mogoče dobiti zanesljivo večino. Na konservativno stranko ne sme računati, ker se ta stranka noče in ne more odpo-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

V torek potem dal si je lord Plunder pripekljati toženca in priče. Pressmann je bil pri seji navzoč; v kotu velike dvorane slonel je — Tobija Hoppy.

Lord izpregovori kmalu obsodbo: „Gledé prvega, na kojem ni najti krivde, nasprotno pa vse govori za njegovo nedolžnost, ukazujem jaz, lord Matevž Plunder, postaven sodnik Nj. Veličanstva, da se Jurij Hadfield izpusti.“

Z glasnim odobravanjem vsprejel se je ta odlok; slepa Jovanka je veselja vzkliknila.

„Kar pa Petra Hadfielda zadeva,“ nadaljuje uradnik, „o katerem nimamo dokazov njegove krivde, a nasprotno vse o njegovi nedolžnosti svedoči — —“

Zalika radostno stisne roko svoji materi; veselja ji blesté lepe oči.

„Ker je pa,“ nadaljuje lord, „mladenič jako dražljivega in hudega značaja, obdržim ga jaz, Ma-

tevž Plunder, kot sumnjivega in nevarnega, ter ga obsodim na tri mesece ječe!“

Jurij se je bil skoraj obrnil, da bi odšel; ostal je zdaj iznenadjen, osupel. Od vseh strani sliši se zamolklo mrmranje.

„Kakšna podlost!“ mrmra Zalika.

„Kakšna podlost!“ ponavlja nje mati.

„Odpeljite obsojenca in pripeljite mi druge zatožence!“

Dva policijska služabnika primeta Petra ter ga tirata skozi množico Maliboryčanov, kateri mu kličejo: „Pogum, Peter! Pogum! Trije meseci so kmalu prestani!“

Na pragu je stal Tobija. Mladenič in on se spogledata čudnim, posebnim pogledom. Na to odide Tobija in gredé žvižga znano arijo: „Oborožene nekdanj na Irskem smo zrlí možé.“

„Ta človek je moj hudobni duh,“ misli si Peter; „on me bo zvodil v propad.“

Tobija pa je v tem z dolgimi, poskakujočimi koraki odhajal.

„Zakaj si tako vesel?“ vpraša ga srdito kmet.

„Ali ti je naša nesreča tako malo pri srcu?“

„Vesel sem, ker mlademu orlu peruti rastó,“ odgovori Tobija.

Kmet zmaje z rameni.

Pred poslopjem čakal je voz, vprežen z dvema konjema. Policaja velita Petru nanj, prisedeta tudi sama na vsako stran jeden in voz oddrdrá. — S praga sodnijske dvorane dvigal je Jurij svoji roki sinu v slovo. Poleg njega so stali Tom, Jurijeva žena, slepa Jovanka in Zalika.

„Pogum!“ zaklical jim je jetnik. „Ne bojite se ničesa, mislil bom na vas!“

Voz je zavil preko katoliške cerkve, da bi krenil proti Bantry, ko se v trenutji prikaže duhovnik, katerega gorečnost za vero mu je pridobila naslov „lev glengarifski“. Poznal je uzroke te obsodbe, saj ju je bil že obiskal, ko sta z očetom čakala obsodbe. Vedel je, da Peter ni kriv, torej mu je bilo jasno, da je le žrtva hudobne nakane. Zato ga je nagovoril:

„Bog s teboj! Ti si torej obsojen?“

„Na tri mesece, prečastiti! Manj niso mogli nedolžnemu katoličanu prisoditi!“ odgovori trpko mladenič.

„Očeta so vendar prostega dali?“ vpraša duhovnik.

„Dá, hvalo Bogu!“

vedati svojim verskim in narodnim zahtevam, kakor vlada želi.

Levičarji so na istem stališču, kakor so bili, in hočejo vladi služiti le pod pogojem, da jim zagotovi vse dosedanje pridobitve. Kakor hitro jim vlada tega ne privoli, ji obrnejo hrbet.

Poljaki hočejo vlado podpirati le tedaj, ako jim privoli vse njih tirjatve; oni so nekaka posredovalna stranka, ki se pa ravna po načelu: „Kdor nam več dá, ta nas ima!“ Oni poznajo samo gališke razmere, in adresa, katero je bil sestavil poljski poročevalec, je bila gališka adresa, ki je odločno odklanjala vse pristavke konservativne in levičarske stranke in sprejela samo to, kar je bilo sklenjeno v poljskem klubu.

Še manj je računati na mladočeško stranko, ki bi po svojih načelih bolje pristojala na skrajno levico, ako jo hočejo levičarji sploh sprejeti v svojo sredo. Ministerski predsednik naj si torej prizadeva za sestavo večine, kolikor le hoče, dosegel je ne bode, pač pa bode pametnejši za jedno skušnjo.

Govor je trajal skoro poldrugo uro in je bil vmes, zlasti pa na koncu, odobravan z živahnimi „dobro“-klici in gromovitim ploskanjem. Pošljem Vam ga jutri po stenografičnem zapisniku, ravno tako govor princa Liechtensteina, ki je izrečno razpravljajal socijalno vprašanje in razvijal program krščansko-socijalne stranke, ali stranke socijalnih preustrojiteljev, kakor jo je knez imenoval. Naštevaj je pripomočke, s katerimi bi se dalo pomagati kmetu in obrtniku; zagovarjal pravice delavcev, katerim naj se dovoli primerno zastopstvo v postavodajalnih zborih; in konečno izbornu poudarjal razloge, zakaj da se je osnovala antisemitska stranka. Tudi ta govor so desničarji in levičarji poslušali z največjo pozornostjo in ji pogostoma pritrdjevali z „dobro“-klici.

Tem izvrstnim govorom nasproti se morajo skriti stare fraze, ki jih je včeraj Menger, danes pa Pichler pogreval na levič, in ki celó zedinjenih levičarjev niso v toliki meri zanimala, da bi jih bili poslušali.

Vreden sovrstnik dosedanjih naših govornikov je bil moravski staročeški poslanec Žaček, ki je izvrstno opravičeval staro desnico in Poljakom vest izpraševal, zakaj da se hočejo sedaj izneveriti svojim zaveznikom.

Ob 4. uri popoldne predsednik sklence sejo in prihodnjo sejo napové za jutri ob 10. uri dopoldne.

Tudi jutranja seja utegne biti jako zanimiva, ker pride na vrsto kakih sedem govornikov, ki imajo vsak svoje posebno stališče. Prvi bo poljski socijalni demokrat Sczepanowsky; za njim pride centralistični nemški konservativec Lienbacher. Njemu sledi pravi nemški konservativec dr. Ebenhoch, za katerim se oglašijo: nemški nacionalalec Steinwender, češko-nemški poslanec Fournier, dalje voditelj Businov Romančuk, in dalmatinski poslanec Perič.

V petek ima biti menda konec splošnje in glasovanje o pričetku posebne razprave, ki se utegne pričeti še le v ponedeljek, da more gospodarski odsek v soboto pretresati predlog o pogodbi z Lloydom in podonavsko parno družbo.

„Hvaljen bodi Gospod! Tolažil ga bodem in prinesel ti sporočil o njem!“

„Hvalo vam, prečastiti!“

Dalje nista mogla govoriti. —

Zaprto v ozko celico, kjer je bila jedina oprava slaba mizica in klop, na kateri je sedel, premišljeval je Peter z grenkobo v srcu vse, kar mu je nakanila hudobnost Pressmannova in nepravilnost Plunderjeva. Jele so mu vstajati v duši maščevalne misli, ko vstopi čuvaj, katoliški Irec, ter mu prinese dva ali tri zvezke neke knjige in šop shamrocka.

„Bukve so od „leva glengariffskega“, dé čuvaj, „cvetlični šop je od tvoje neveste. Voznik mi je to vse vročil za te ter povedal, da te bode še danes nekdo obiskal.“

„Kdo?“

„Nekdo, o katerega prihodu se boš jako vzdostil; več ne vem. Zdravstvuj! Mudi se mi!“

Ko je bil zopet sam, ogledoval je dolga šibka steblica rastlinic; potem je odprl bukve z zaznamovano stranjo ter bral: „Blagor njim, ki radi pravičnosti preganjanje trpe.“

Odložil je odprto knjigo, sklenil roki ter jel premišljevat.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. junija.

Notranje dežele.

Štajerski deželni odbor se jako jezi, da se Slovenci vedno pritožujejo, da se ponemčuje po šolah na Spodnjem Štajerskem. Sklenil je, naučnemu ministerstvu poslati obširno spomenico, v kateri bode slikal, kako je z nemškim poukom na Spodnjem Štajerskem. V tej spomenici bodo naši liberalni nemški prijatelji seveda razmere po svoje zasakali. Naloga naših poslancev bode, da razmere na kompetentnih mestih pojasnijo tako, kakor so v resnici. Opaža se pa, da štajerskemu deželnemu odboru vedno bolj raste greben, odkar se na Dunaju večja levičarski vpliv. Za štajerske Slovence bližajo se hudi časi. Pripravljeni morajo biti na marsikak napad od nemškoliberalne strani. Tudi smemo biti preverjeni, da bo naučnemu ministerstvu spomenica štajerskega deželnega odbora kaj dobro došla, kajti na Dunaju za Slovence sedaj ne veje nič kaj prijazna sapa. Levičarski vpliv čuti se že v vseh ministerskih pisarnah.

Poljaki. Poljski klub je pooblastil doktor Sokolovskega, da pri razpravi o budgetu naučnega ministerstva predlaga, da se pomnože gimnazije v Galiciji in reformujejo srednje šole. — Poslanec Chotkovski je predlagal, da bi se pri budgetu naučne uprave Poljaki izrekli za versko šolo vsaj na ta način, kakor so se v prejšnjem zasedanju. Večina poljskega kluba je pa bila odločno proti temu, češ, da ljudsko šolstvo spada v kompetenco deželnih zborov. S tem so se Poljaki izrekli tako rekoč proti verski šoli, kajti deželna avtonomija jim je le preteza. Seveda sedaj, ko so se jeli pajdašiti z levičarji, ne smejo več govoriti za versko šolo, da se ne zamerijo Plenerju in tovarišem. Konservativci si bodo pač zapomnili tako postopanje Poljakov in bodo jim dali primeren odgovor, ko bodo zopet prosili njih pomoči. Levičarji ne bodo zmirom tako naklonjeni Poljakom, kakor so sedaj. Poljski poslanci se bodo še prepričali, da so le orodje levici, ki ž njimi hoče doseči svoje namene.

Vnanje države.

Trikupis v Belemgradu. Organ radikalne stranke je priobčil povodom Trikupisovega bivanja v Belemgradu članek, ki je sicer jako laskavo pisan za Grke, pa ga vendar v Atenah ne bodo posebno veselili. V tem članku se posebno naglašajo vzajemnost interesov vseh balkanskih narodov in se ne govori le o skupnih interesih Grkov in Srbov. Dobro se v članku naglašajo, da balkanski narodi morejo le z vzajemnim postopanjem kaj doseči. Bolgarski narod se v članku naravnost ne omenja, ali vendar se dá iz njega posneti, da radikalna srbska vlada želi tudi prijateljstva z bolgarskim narodom. Vsak pravi prijatelj Slovanov mora se veseliti, da zadnji čas v Srbiji pojenja sovraštvo do Bolgarov in prodira prepričanje, da le z vzajemnim postopanjem si bodo balkanski narodi mogli pridobiti, oziroma ohraniti, svojo nezavisnost.

Rusija. Izdala se je naredba, po kateri bodo v ruski vojski za vojne čase uveli podpraporščike in začasne vojaške uradnike. Oboji bodo imeli plačo častnikov, oziroma vojaških uradnikov. Vzeli se bodo izmed podčastnikov, katerim se bode pa spregledal častniški, oziroma uradniški izpit. Rusija torej že jako skrbi v miru, da bi jej v vojni ne manjkalo sposobnih častnikov in uradnikov. To je pa tudi potrebno, kajti v Rusiji ni toliko inteligence, da bi se mogla vsa mesta napolniti z rezervnimi častniki.

Rusija in Francija. Ruski veleposlanik v Parizu baron Mohrenheim bode bajé kmalu premeščen na kako drugo mesto. On se je prizadeval, da bi se sklenila zveza mej Francijo in Rusijo in pripravil carja, da je z visokim redom odlikoval predsednika francoske republike, francosko vlado pa, da je v Peterburgu predlagala zvezo. Car se je pozneje bajé kesal, da je odlikoval Carnota, ponudbo za zvezo so pa v Peterburgu odbili. Ker se je tako pokazalo, da veleposlanik ni postopal popolnoma v zmislu ruske vlade in je tako Francoze spravil celó v diplomatsko nepriliko, ne more več ostati na svojem mestu.

Francija in Nemčija. Mej Nemci in Francozi ni družega nasprotja, nego zaradi Alzacije in Lotaringije. Francozi sami zagotavljajo, da bi bili Nemcem najboljši prijatelji, če jim le povrnejo ti dve pokrajini. „Figaro“ celó priporoča, da bi se Nemci in Francozi tako sporazumeli, da bi Alzacijo pridržali si Nemci, Lotaringijo pa vrnili Francozom. Seveda sedaj ni upanja, da bi se to vresničilo, ali omeniti pa vendar moramo, da se je že v Nemčiji gojila podobna misel. Priporočalo se je po nemških listih, da bi vse prvotno francoske kraje povrnil Francozom, le pofrancozene pa si Nemci pridržali. Iz tega se razvidi, da bi se le dala najti podloga za sporazumljenje Nemcev in Francozov.

Izseljevanje židov s Krfa. Če tudi proti-židovski izgređi na Krfo neso bili posebno veliki in je sedaj popolen mir, vendar se hitro izseljujejo židje. Izselilo se jih je že nad 7000. Vsak odhajajoč parnik odpelje nekaj židovskih rodbin. V mestu Zante ostali sta že samo dve židovski rodbini. Krfčani pač ne bodo žalovali po židih, manj so pa veselili prebivalci onih krajev, kamor so se preselili.

Genfski radikalci in škof Deruaz.

Genfski radikalci hoteli so nedavno, ko je škof Deruaz v Genfu birmoval, uprizariti majhen kulturni boj. V velikem svetu so interpelovali vlado, kako stališče da zavzame proti škofu. Člen vlade je pa jim dal kaj primeren odgovor. Rekel je, da rimska cerkev zares ni priznana za oficijalno cerkev in da jo država ne plačuje. Katoliki se pa lahko opirajo na zvezno in kantonsko ustavo, ki zagotavlja svobodo vere in bogočastja. Zatorej se jim ne more odrekati pravica, imeti škofa. Svoj govor je končal s pozivom na prebivalstvo, da naj ne izživa verskih preprirov. Poslušalstvo na galerijah je s ploskanjem pozdravilo vladen odgovor, interpelantje so pa bili osramoteni. Sedaj bodo pač malo zgubili veselje do hujkanja proti katoliški cerkvi.

Kongiška država. V kongijski državi ni vse v redu. Ameriški polkovnik William, ki je bil precej časa ob Kongu, je v odprtem pismu na belgijskega kralja razložil, kako razumejo uradniki v kongijski državi svojo civilizatorično nalogo. Gospodje trgujejo z robi. V zvezi so z arabskimi trgovci z robi in preskrbujejo sudanske sejme z zamorskimi dekleti. Vojakom ne izplačujejo redno plače, zato pa pusté vojake ropati po vaseh. Bruseljski listi oporekajo, da bi bilo vse to res, ali baš neverjetno ni, kajti evropski kulturonošci večkrat z zamorci ne postopajo posebno človekoljubno.

Chile. Državlanska vojna v chilinski republiki se nadaljuje. Zadnji čas zmagajuje baje vladna vojska. Vladna mornarica je bombardovala Pirague, Iquique in Tocolillo in vzela poslednje mesto. V mestih, katere so v rokah političnih nasprotnikov, baje primanjkuje živeža. Predsednik se zatorej nada, da bode vojna kmalu končana. Seveda poročila, prihajajoča od vladnih nasprotnikov, pa položaj slikajo malo v drugačni luči.

Izvirni dopisi.

Iz Würshofena, 15. junija. (Raznosterosti.) Dasi smo v poletju, vendar je tukaj neverjetno mrzlo. Včeraj zjutraj je bilo le 4° R. in opoldne 6° R. gorkote. Ljudje so se sprehajali v zimskih suknjah. Menda že 10 dni ni bilo soluca na spregled, mrzla sapa brije s sneženih tirolskih planin in dež pogostoma lije po tukajšnjih dobravah. V soboto teden pa je toča, debela ko orehi, klestila itak revno strn; rž je ponekod popolnoma zbila, tudi steklarjem je dala mnogo zasluzka. Podnebje torej ni ugodno za kopališče, ker se človek težko ugreje, kar pa mora biti, sicer kopelj škodi.

Bolnikov število vedno raste; do dné 27. maja jih je bilo tukaj 3745, danes dopoldne je prišel 5042., počenši od dné 16. marca t. l., ko so se pričela vpisavanja. A jih je tudi mnogo, ki se ne zglasijo, da jim ni treba plačati marke. Minoli četrtek se je pripeljal znani knez Löwenstein, obiskat svojega sinka, ki se tukaj zdravi s svojim odgojiteljem. — Krčmarji si kujejo denar; dné 10. t. m. je bil odprt nov hôtél in koncem meseca bode drugi. Ljudje hité, kajti žetev ne bode dolga. Bog daj sicer blagemu Kneippu še dolgo življenje; a gotovo po smrti tega vrliga moža ne bodo vrel ljudje tú sém iz daljnih krajev. Kneippova jako prostorna in kaj praktično zidana hiša bode v kratkem dogotovljena.

Priliko imam razgovarjati se mnogo z Bavarci iz nižjih in višjih krogov. Vsi zagotavljajo, da bavarsko prebivalstvo v obče noče veliko slišati o Prusiji. Akoravno je Bismarek z jeklom in ognjem zveržil Nemčijo, vendar varež ni iz trdne tvarine in ob večjem evropskem političnem viharju utegne razsuti se siloma zgrajeni „nemški dom“. Dobil sem slučajno v roke raznovrstne južnonemške liste, ki se nikakor ne ogrevajo za Bismarckovo delo in politiko. Tako je monakovski „Vaterland“ te dni v več člankih s številkami dokazoval, kako slabo se je obneslo doslej zavarovanje delavcev proti nezgodam. Do tri četrtine vseh dohodkov, katere zlagajo delavci in delodajalci, poberó samo uradi, nadzorniki itd. In pri nas v Avstriji? Ali se ne vrši jednako? Le nova vrsta uradnikov se je vpeljala, a delavec ima od naprave malo koristi, in to iz mnogih znanih vzrokov. Namen je blag, a mehanizem potrebuje preveč olja. Tudi pod „pikelhaybo“ ni vse najboljša, akoravno je v Avstriji preradi posnemajo.

Z Murskega polja, dné 15. junija. (Bralno društvo.) V zadnjem času se je po Murskem polju več bralnih društev osnovalo in nekatera se še snujejo. Prvo tako društvo je bilo ustanovljeno pri Sv. Križu na Murvskem polju, drugo na Ovenu, tretje letos na Trojiško nedeljo v Cezanjevcih, in kmalu se zopet jedno ustanovi v Veržejah, ker ima že potrjena pravila. Namen teh bralnih društev je v prvi vrsti pouk prostega ljudstva v vseh rečeh, ki so mu potrebne, da v teh nevarnih in

težavnih časih bolj in bolj prospava in se vedno laglje giblje. V dosego tega namena si društva naročujejo časnike in knjige, katere udje čitajo, in prireajo zabave s poučnim razlaganjem o raznih potrebnih zadevah. V drugi vrsti pa bi naj bila ta društva nekakšni jez proti valovom „Južne meje“, ki se je že v Ljutomeru vgnezdila, in proti težnjam nemškega „šulferajna“, kateremu njegovi pristaši tudi marljivo pot nadelujejo, čeravno še dosedaj le s pičlim uspehom.

Da bralna društva svoj namen dosežejo, morajo odborniki dotičnih društev dobro paziti, da društvenikom le primerne časnike in knjige v roke dajejo in da prirejene zabave ne bodo le za dobro voljo, ampak v prvi vrsti za pouk in vzpodbudo.

Za naše razmere je potrebno, da si bralna društva naročajo liste: „Slovenskega Gospodarja“, „Novice“ s „Kmetovalcem“, „Danico“, „Ovetje iz vrtov sv. Frančiška“, in koder so pri društvu tudi razumniki, „Slovenca“. Dalje bi morala bralna društva imeti knjige „družbe sv. Mohora“ in „Slovenske Matice“.

Pri zabavah in shodih naj se važnejši članki iz časnikov razlagajo, naj se poučujejo v umnem gospodarstvu, v domovinoslovju, o narodnih pravicah, o važnih dogodkih po svetu; pred vsem pa je potrebno, da se pri teh priložnostih naše še vse preveč lahkomišljeno in lahkoverno ljudstvo vadi v zatajevanju in varčnosti, ter svari, da ne zaupa preveč in prehitro vsakemu še nepoznanemu človeku. To je zdaj toliko bolj potrebno, ker smo po železnici s širnim svetom zvezani, in zato prihaja k nam vedno več tujih ljudi, posebno kupčijski agentje, ki imajo dober jezik, pa ne vselej dobrega srca in tudi ne dobrega blaga.

Na to je treba naša bralna društva vedno opozarjati, kajti vsaka reč ima dve strani, dobro in slabo. Ako nameravajo naša bralna društva našemu ljudstvu kaj koristiti, morajo vedno stati na dobri strani, s tem hočem reči: na verski in narodno-gospodarski podlagi.

Iz Zagrebu, 16. junija. [Izv. dop.] (Imenovanje dr. Stadlerja za nadškofa zagrebskega.) Zadnje dni se je raznesel glas po naših in tujih časopisih, da je imenovan za nadškofa zagrebskega nadškof sarajevski dr. Stadler. Dozdaj tega imenovanja ni še noben list popolnoma dementiral, kar bi se bilo gotovo zgodilo od madjarskih, pa tudi od naših vladinih listov, da ni na samej stvari nekaj resnice. Tukaj v Zagrebu se sploh misli, da je imenovanje Stadlerjevo gotova stvar, samo bi vlada rada, da se z imenovanjem še malo počaka, da bi se z dohodki nadškofije cerkvena zaklada malo pomnožila. Imenovanje Stadlerjevo za zagrebskega nadškofa bode razveselilo vsakega Hrvata, kajti ž njim bode dobila Hrvatska pravega vrhovnega pastirja, kakoršnega potrebuje v sedanjem času. Stadler je rojen Hrvat, ki si je pridobil mnogo zaslug za hrvatsko vseučilišče, kjer je deloval več let kot profesor bogoslovja. Bil je sploh obljubljen v Zagrebu že takrat, ko je šel za nadškofa v Sarajevo. S politiko se ni bavil, ali je zato veren sin svojega naroda, vrh tega pa je učen in strog duhoven, kar je ravno v sedanjih okolištinah na Hrvatskem posebno potrebno. V zagrebskeji nadškofiji je potrebna „renovatio in capite et in membris“, in to se bode z imenovanjem dr. Stadlerja tudi spolnilo. Kaj se ni vse v kratkem času na Hrvatskem godilo na škodo verskemu prepričanju in samej katoliški stvari, znano je čitateljem Slovenčevim. Ko se je oglašal poznati bogotajec prof. Spevec celo v saboru proti veri, ni se našel nobeden od prisotnih duhovnov toliko odvažnim, če tudi sedi ž njim v klubu iste stranke, da bi mu bil odgovoril, kakor se spodobi takemu človeku. Še le škof Strossmayer je moral take napake na vero v svojej poslanici na svoj krščanski narod odbiti, ter celo vlado opozoriti, da je žalostno, če se dopušča, da se v zakonodavnem zboru o svetih rečeh nespodobno govori. Kako potrebno je tedaj, da pride za nadškofa v Zagreb učen in oduševljen duhovnik, ki bode znal braniti v vsakem pogledu sv. krščansko vero, za katero so Hrvatje nekaj toliko krvi prelili, a zdaj pa da bi se smela tako zasramovati. Seveda današnjim hrvatskim mogotcem to imenovanje ne bode povoljno, pričakovali so, da pride njihov privrženec iz blažene Ogorske, ali v Rimu so dobro poznati naši odnošaji, saj je še vsakemu v spominu zgoda Frankijeva, ki je zdaj, bodi mimogrede omenjeno, v Rimu nameščen v vatikanskeji knjižnici. Ta zgodba je precej razjasnila, kaj je na Hrvatskem treba v cerkvenem

pogledu storiti, pa ker je slučajno tudi kardinal Mihalović v tem času umrl, odločili so se v Rimu za dr. Stadlerja. Gotovo se je z neke strani delalo proti temu zaključku in morda se še zdaj ugiblje nakane proti temu sklepu, ali njihova moč bode javaljne odtočila v tej važnej zadevi hrvatskega naroda.

Dnevne novice.

(Waser gre v pokoj.) Kakor „Politik“ poroča, bode predsednik graškega nadsodišča, znani nasprotnik Slovencev, jeseni vpokojen. Kot njegov naslednik se imenuje deželnega sodišča predsednik grof Gleispach.

(Katoliška družba za Kranjsko) bo imela v nedeljo v cerkvi sv. Jakoba Alojzijevo slavnost s pontifikalno sv. mašo in govorom ob 9. uri. Za gg. društvenike bodo posebni prostori v cerkvi pripravljeni; med sv. mašo bodo tudi verni obhajani.

(Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto dné 20. t. m. svoje IV. redno javno zborovanje letnega tečaja 1891 s sledečim vspešdom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo odbora ad hoc. 4. Kritika o spisu g. Mohoriča. (gg. Dereani in Krančič). 5. Slučajnosti. Lokal: Knopfs Restauration „zur Weinhecke“, Klosterwiesgasse 5. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

(Šolska mladina v Spodnji Idriji) priredi v nedeljo dné 21. t. m. ob 4. uri popoldne slovesnost v spomin tristoletnice blažene smrti sv. Alojzija z naslednjim vspešdom: 1. Deklamacije. 2. Petje. 3. „Alojzijevo slavnost.“ (Dramatičen prizor v dveh dejanjih; spisal J. D.) 4. „V Rim!“ (Šaljivo-resna igra v dveh prizorih; spisal J. D.)

(Slovenski rojak Anton Bezenšek,) gimnazijski profesor v Plovdivu v Bolgariji, dobil je kot avstrijski podanik od cesarja dovoljenje, da sme sprejeti francosko odlikovanje, katero mu priznava naslov: Officier d'Académie.

(Razdelitev bikov iz deželne podpore nakupljenih.) Bikov-plemenjakov muricodolske pasme nakupil je iz deželne podpore podpredsednik c. kr. kmetijske družbe Seunig 15, tedaj se je mogel deželni odbor zopet le na nekoliko prošenj, katerih mu je doslej 168 došlo, ozirati. Ker se bode pa v jeseni iz deželne in državne podpore še precj bikov pingavske in muricodolske pasme kupilo, bode še mnogo prošenj takrat uslišanih. Deželni odbor je gledé razdelitve pritrdil nasvetu glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe in bode oddal v soboto dné 20. t. m. za polovično ceno naslednjim gospodarjem bike in sicer: I. v Ljubljani dopoldne omenjenega dné na dvorišču gostilne pri bavarskem dvoru: A. Dobravcu in Želimelj, Frančišku Novaku iz Rudnika, Jerneju Logarju iz Horjula, Janezu Cibru in Matene, občini Stari Cerkev pri Kočevju, Mih. Riglerju iz Skranjeka pri Ribnici, Janezu Skubicu iz Police pri Višnji Gori, Alojziju Rusu iz Čošnje pri Zatičini, Al. Vehoven iz Žužemperke, in Petru Lovšetu iz Hinj občine Žužemperke; II. v Postojni na domu župana postojinskega Vičiča: Janezu Curku iz Gradiša pri Vipavi, Janezu Bizjaku iz Slapa, podobčini Cerknici, Antonu Dolganu iz Volč pri Košani in Maksu Deklevi iz Britofa.

(Skušnje na podkovski šoli v Ljubljani) se bodo vršile, kakor poroča „Kmetovalec“, dné 26. in 27. junija t. l., in sicer dné 26. skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso hodili v podkovsko šolo, dné 27. pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa.

(Nova cerkev Jezusovega Srca v Črnovicah v Bukovini.) V nedeljo, 7. junija, so na prostoru, katerega je mestna občina črnoviška oo. jezuitom za zidanje cerkve Srca Jezusovega prepustila brezplačno vložili temeljni kamen, katerega je blagoslovil v navzočnosti katoliških in drugoverskih meščanov prevzvišeni nadškof levovski, dr. Severin pl. Morawski. Navzočih je bilo veliko dostojanstvenikov, in sicer: Nadškof Felinski, več prelatov, častnih kanonikov in več drugih duhovnikov; dalje deželni predsednik grof Pace, deželnega glavarja namestnik baron Mustatza, župan pl. Kochanowski, katoliško akademijsko društvo „Unitas“ itd. Na pergamen spisano pismo so podpisali vsi navzoči duhovski in svetni dostojanstveniki, je položili v temeljni kamen, ter navadne vdarce s kladivom dali. Po kratkem nagovoru nadškofovem, služil je slovesno sv. mašo prelat Zablocki, in k sklepu pridigoval ondotne rezidence superior, P. Eberhard. Pri obedu napil je nadškof dr. Morawski sv. Očetu papežu in svetlemu cesarju, deželni predsednik grof Pace nadškofu, jezuitski

provincijal P. Micielski deželnemu predsedniku, deželnemu glavarju in županu; župan črnoviški pl. Kochanowski, napil je oo. jezuitom, profesor vseučilišča dr. Hller pa arhitektu, vodju dr. Laixnerju itd. Nadškof dr. Morawski je v nedeljo in ponedeljek delil še zakrament sv. birme in potem se vrnil v Levov.

(Učiteljski Tovariš) prinaša v št. 12. naslednjo vsebino: Lj. Stasny: Latinica in nemščina. — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Vprašanja in odgovori. — Književnost. — Listek. — Razne dopise in uradne razpise učiteljskih služb pri sv. Ani nad Tržičem, v Moravčah, v Postojini in v Hotiču.

(Premovanje konj na Kranjskem leta 1891.) Na Kranjskem se bodo leta 1891 delila državna darila v srebrnih svetinjah ter tudi priznanski diplomi: a) Za kobile z žrebetom, ki še sesa ali je že odstavljen; b) za mlade, to je tri- do petletne kobile, in c) za eno- ali dveletne žrebice po naslednjih šestih konkurenčnih postajah, in sicer: Dné 31. avgusta 1891. leta ob 10. uri dopoldne v Lescah za konje noriškega plemena; dné 1. septembra 1891. leta ob 10. uri dopoldne v Kranji za konje noriškega plemena; dné 5. septembra 1891. leta v Lukovici za konje noriškega plemena; dné 7. septembra 1891. leta ob 9. uri dopoldne na Vrhuiki za mesto Ljubljano in za okrajno glavarstvo ljubljanske okolice, logaško in postojinsko; dné 9. septembra 1891. leta ob 10. uri dopoldne v Ribnici za okrajno glavarstvo Kočevje; dné 15. septembra 1891. leta ob 10. uri dopoldne v Trebnjem za okrajni glavarstvi Rudolfovo in Litija; dné 21. septembra 1891. leta ob 9. uri dopoldne v St. Jarneji za okrajni glavarstvi Krško in Črnomelj. Za delitev daril veljajo naredbe, katere so se ukrenile po dotičnih ukazilih visokega c. kr. poljedelskega ministerstva z ozirom na razmere te dežele. Važne naredbe so: Če bi se kdo odpovedal darilu, podeli se mu namesto darila priznanski diplom z imenom dotičnega konja s kratkim popisom obdarovanega konja in z opomnjo, da se je dotični konjerejec odpovedal darilu. Konj, ki je bil na kaki konkurenčni postaji obdarovan z državnim darilom, izključen je za tisto leto od nadaljnje konkurence za državno darilo na kaki drugi postaji. Na postajah Bled in Kranj se morejo za darila poganjati samo kobile z žrebetom, mlade kobile in žrebice noriškega plemena, po drugih postajah ni gledé plemena nobene omejitve. Za darila se smejo poganjati kobile z žrebetom žrebčarniškega plemena samo od svojega petega, kobile z žrebetom noriškega plemena od svojega četrtega leta dalje. Kobilica z žrebetom, ki je bila prejšnja leta že enkrat ali večkrat obdarovana, ni izključena od nadaljnje konkurence. Za darila se smejo poganjati mlade, t. j. triletno neubrejene in štiriletno ubrejene ali neubrejene kobile žrebčarniškega plemena, ter tudi triletno ubrejene ali neubrejene kobile noriškega plemena; štiriletno kobile noriškega plemena in petletne kobile žrebčarniškega plemena samo s tem pogojem, če so bile dokazano ubrejene v letošnjem letu. Za darila se smejo poganjati lepe žrebice po izpolnjenem prvem ali drugem letu, ako so dobro rejene in po svoji rasti kažejo, da se pozneje dobro razvijó in vzredé. Posestniki triletnih, za pleme sposobnih žrebcev se vabijo, naj jih dné obdarovanja pripeljejo pred komisijo v ta namen, da se zapišejo, ker bi se utegnili pozneje kupiti. Vsak konjski lastnik, kateri prejme za plemenskega konja darilo, mora podpisati reverz, s katerim se zaveže, da tega konja obdrži še eno leto po izvršeni delitvi daril in da, ako ne izpolni tega obeta, brez ugovora povrne prejetu novčeno darilo. Ta zaveznost se pri kobilah z žrebeti ne razteza tudi na žrebe obdarovane kobile, ker se ne obdaruje žrebe, ampak samo kobile. „Kmet.“

Raznoterosti.

— Duhovnik pred sodnijo. Pred sodnijo v Saint-Lever-u na Francoskem moral se je nedavno zagovarjati duhovnik p. d'Andiffret, ker je na leci govoril besede: „Brezverski šolski pouk je veri posebno nevaren in mora sčasoma uničiti krščanstvo in vsako vero. „Nepriistranost“, na katero se radi sklicujejo liberalci, je v tem oziru le laž in slepilo! — In če si po teh tukaj govorjenih besedah pridobim apostolsko srečo, da me zbog tega zapró za pol leta, nosil bom težke verige v ječi bolj ponosno, nego nosijo gospodične svoje zlaste naróčnice. Bojazljivost in malosrčnost zaspanih katolikov daje nasprotnikom sv. vere le nov pogum. Če bo pa ljudstvo videlo škofo in množice duhovnikov sedeti

po ječah, ker so govorili resnico, kakor jo jaz govorim, tedaj se bodo Francozom odprle oči, in naša dežela bo rešena! Jaz sem storil svojo dolžnost, olajšal sem si vest. Storite tudi vi tako!" — Sodniku je rekel p. d'Andr  t: "Moje stali  e je previsoko, da bi v svojem govoru mislil na to ali ono postavo. Z vso svojo močjo govoril sem le zoper neverski šolski pouk; kajti, gosp. predsednik, ni in ne sme biti postave proti postavi! Ne morem, ne smem pripoznati   love  ske postave proti postavi božji!" Te tehtne in jedrnat   besede pogumnega duhovnika segle so globoko v srce sodnikom in mnogim poslušalcem. Najraje bi neustra  ljivega patra oprostili vse kazni, a boje  ci se brezverskih vladnih organov obsodili so ga na 300 frankov gl  be. —z—

— Katoli  anstvo v Združenih državah. V Združenih državah štela je kat. cerkev začetkom 1891. l. 8.579.966 katolikov (278.599 več kakor koncem 1889. l.), 13 nad  kofij, 66 škofij, 5 apostolskih vikarijato, 1 apost. prefekturo. Duhovnikov je 8778, med njimi 2354 redovnikov. Cerkev in kapelice je nad 12.200. V 39 duhovnih semeni  ih je 1711 bogoslovcev. V 218 siroti  ih skrbi se za 24.572 sirot.   upnijskih šol je 3277 z 665.328 učenci, višjih šol pa 748. —z—

Telegrami.

Dunaj, 18. junija. V zbornici poslancev odgovoril je grof Taaffe na interpelacijo poslanca Masaryka o poročilu časopisa "Times", da se je grdo ravnalo z avstrijskimi podložniki v Virginiji. Urad za vnanje zadeve je storil potrebne poizvedbe. Oblastva zapadne Virginije so vse natančno preiskala, in grofijsko sodi  e je konstatovalo, da se v zapadni Virginiji ni z delavci nobene tuje narodnosti grdo ravnalo. Pa  aku je odgovoril Taaffe, da je moravsko namestništvo prepovedalo osnovo političnega društva v Velikem Meziri  ji, ker se je po pravilih imelo delovanje društva omejevati na veliko-meziri  sko okrajno glavarstvo, mej društvenimi sredstvi se pa omenja, da bode društvo postavljalo kandidate za vse volitve, torej tudi za volitve zunaj omenjenega okraja. — Pri generalni budgetni debati poprime besedo finančni minister in se pohvalno izreka o budgetu, katerega je sestavljal njegov prednik s previdnostjo in zanesljivostjo. Napoveduje reforme direktnih davkov na temelji pravične razdelitve in nepomanj  sanja bremen. Vvel se bode osebni dohodninski davek, ki bode omogo  eval olaj  save za nižje razrede davkoplačevalcev. Mej živahnim odobravanjem minister označuje za svojo glavno nalogo ohranitev ravnotežja v državnem gospodarstvu.

Berolin, 17. junija. Alza  koloterinska vlada je, kakor se od dobro poučene strani potrjuje, odpravila strogo naredbo zastran potnih listov za železnico Belfort-Basel preko M  hlhausena do tega časa, da se zgradi nov most pri M  nchsteinu.

Pariz, 17. junija. Ministerski svet potrdil je načrt zakona o delavski mezdi. Po tem zakonu se mora delavcem mezda vsaj dvakrat na mesec izplačevati in se od plačila ne sme več pridr  zati, nego tri desetine.

Madrid, 17. junija. Neki človek, ki je, kakor se kaže, blazen, je zabodel stražnika pred kraljevo palačo v Aranjuezu, kjer je sedaj kraljeva rodbina. Dotični človek pri  el je iz blaznice in je bil   e ve   dnij v Aranjuezu.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujo  e zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—117)

Tuji.

16. junija.

Pri **Mali  u**: Schule, Gottschell, Grünwald, Kern, trgovci, z Dunaja. — Linhard, trgovec, iz Brna. — Barthelmei, trgovčeva soproga, s sinom, iz Kočevja. — Gr  ner, trgovec, iz Frankobroda. — Sajovic iz Va  . — Formanek, pristav, iz Hrudima. — Rapp, trgovec, iz Nemčije. — Mayer, finančni koncipijent, iz Trsta. — Izabela Pollak s hčerjo; Kubi  ki, lekarnar; Liebszeit, iz Celovca. — Polauer, c. in kr. stotnik, iz Pulja.

Pri **Stonu**: Winter, Malner, Holzer, Steinberger, zasebniki; Meyer, Stiegliz, Weiss, trgovci, in M  ller, z Dunaja. — Witthalm, zasebnik, iz Grada  a. — Schwarz, zasebnik, s soprogo; M  ller, in  en  r, iz Budimpešte. — Schapp, krošnjar, iz Po  una. — Kaier, zasebnik, iz Grada  a. — Jurza iz Beljaka. — Rohr, trgovec, iz Segedina. — Unger iz Augsburga. — Me  gebauer iz Budejervic. — Katnic, vinotržec, iz Cerkvenice.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Anton Kržič.

— Ninaus, Semlitsch, Schlieber s soprogo, in Istenitsch, iz L  pnice.

Pri **avstrijskem caru**: Pienta iz Prage. — Reme  , dijak, iz Zagreba.

Pri **Južnem kolodvoru**: Debelak, vodja, iz Malega Lo  inja. — Berlio, župnik, iz Bohinjske Bele. — Cadore, trgovec z lesom, iz Trga. — Gerstel, potovalec, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v Trstu
opazovanja		barometra v mm	termometra po Celziju			
17	7. u. jut.	73.76	11.4	sl. zapad	oblačno	0.00
	2. u. pop.	73.80	18.6	sl. jvzh.	"	
	9. u. zveč.	74.07	14.6	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 14.0°.						

Dunajska borza.

(Telegra  sko poročilo.)

18. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gld. 55	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	92	" 45	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	" 15	"
Papirna renta, davka prosta	102	" 50	"
Akcije avstr.-ogerske banke	1016	" —	"
Kreditne akcije	299	" 25	"
London	117	" 45	"
Srebro	—	" —	"
Francoski napoleond.	9	" 29 1/2	"
Cesarski cekini	5	" 55	"
Nem��ske marke	57	" 55	"

Vozovni  e

zvezke

(Fahrsccheinhefte)

Zvezki rabljivej  ih prog so vselej v zalogi.

Osem odlikovalnih kolajn!

Priznana najbol  še ro  ne harmonike

dob  e se pri

Ivanu N. Trimmel-u

na DUNAJI, VII., Kaiserstrasse 74, postajali  e tramwaya, črta proti dvorcu.

(24—12) Največja zaloga

muzikalnega orodja,

zanesljiv izdelek, nizke cene.

Ceniki zastonj.

Sargova glicerinova zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za   i  enje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilično na popotovanji. Di  e  e okrep  evalno.

Ne  kodljivo celó za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi   e z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobira se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr.

(36)

Dohod in odhod   elezni  skih vlakov in po  t.

A.   elezni  ski vlaki v Ljubljano dohajajo:

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Me��. vlak	Celjski vl.
1. Z Dunaja	6.05 zj. 5.12 pop	4.40 zj. 1.11 pop.	—	9.35 zv. 9.05 dop.
2. iz Trsta	11.39 dop. 11.50 no��	2.55 pop. 11.32 no��	—	4.42 zj. —
3. z Gorenjskega ju��. kol.	—	5.55 zj. 11.30 dop.	4.58 pop. 9.45 zv.	—
4. iz Kamnika dr��. kolodv.	—	6.30 zj. 1.20 pop.	6.30 zv. (10.10zv.*)	—

*) Ob nedeljah dohaja vlak iz Kamnika ob 10.10 zvečer.

B.   elezni  ski vlaki iz Ljubljane odhajajo:

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Me��. vlak	Celjski vl.
1. na Dunaj	11.44 dop. 11.55 no��	3.03 pop. 12.30 no��	—	5.04 zj. 6.— zv.
2. v Trst	6.09 zj. 5.17 pop.	4.55 zj. 1.19 pop.	—	10.15 zv. —
3. na Gorenjsko ju��. kolodv.	—	12.05 no�� 6.30 zj.	11.50 dop. 4.22 pop.	—
4. v Kamnik dr��. kolodvor	—	7.30 zj. 2.10 pop.	7.10 zv. —	—

A. Pošte v Ljubljano dohajajo:

1. Iz Kočevja ob 6. uri 25 minut zvečer;
2. iz Novega Mesta ob 2. uri 20 minut popoldne;
3. iz Polhovega Grada  a ob 7. uri 35 minut jutraj.

B. Pošte iz Ljubljane odhajajo:

1. V Kočevje ob 7. uri jutraj;
2. v Novo Mesto ob 6. uri zjutraj;
3. v Polhov Gradec ob 4. uri 30 minut popoldne (v ponedeljek, sredo, petek, soboto).

Tisk "Katoli  ske Tiskarne" v Ljubljani.

Lepa suha bana  ska koruza (tur  sica)

na drobno in na debelo

100 kilo gld. 7.60

1 nov mernik . . gld. 1.50.

IVAN LININGER

v Ljubljani,

(3-2)

Rimska cesta št. 6, poprej Treova   itna trgovina

V najem se odd  a dn   5. julija 1891 popoldne kakemu kamnoseku

kamenolom

na tri leta počenši z dn  m 1. novembra 1891.

Prostor je v Podutiku nad Vodnikom, lastnina podru  jne cerkve sv. Antona na Glinici.

Cerkveno predstojništvo.

(3—1)

(Gr. Malovrh.)

I  cem za svojo notarsko pisarno v Litiji

koncipijenta,

ki je notarski kandidat, ali druga   izurjen v zemljeknji  nih in zapu  einskih rečeh.

Vstop od 1. julija t. l. naprej.

(3—2)

L. Svetec.

Največja zaloga   ivalnih strojev

JAN. JAX,

LJUBLJANA,

Najnižje cene.

Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo. (30-4)

Zamenjuje stare stroje.

Poprave vr  e se točno trajno in ceno.